

Начало > Търсене на практикуващи юристи > Видове юридически професии

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

НЕМСКИ

Swipe to change

Видове юридически професии

Австрия

Настоящата страница представя преглед на юридическите професии в Австрия.

Юридически професии — въведение

Понастоящем има **1 693 професионални съдии**, за които отговаря Федералното министерство на правосъдието на Австрия (по данни към **1 ноември 2012 г.**, представляващи активни позиции при пълно работно време, включително във Върховния съд).

Съдии се назначават и извън съдебната система, например в Административния съд (*Verwaltungsgerichtshof*) (приблизително 63) и в Съда по въпросите на убежището (*Bundesasylgericht*).

Също така по определени дела се ангажират **непрофесионалисти**, които работят на доброволни начала. Те работят като съдии или съдебни заседатели по наказателни дела и като членове на съдебния състав със специални експертни познания по търговски дела, трудовоправни дела и дела, свързани със социалното право.

Има **375 прокурори** (по данни към **1 ноември 2012 г.**, представляващи активни позиции при пълно работно време, включително в Главна прокуратура) и **4 864 длъжностни лица и договорно наети служители** (по данни към **1 ноември 2012 г.**, представляващи активни позиции при пълно работно време, включително във Върховния съд и Главна прокуратура), които подпомагат нормалното функциониране на съдилищата и прокуратурите.

Общо **3 631 души** са наети в системата на **местата за лишаване от свобода** (по данни към **1 ноември 2012 г.**, представляващи активни позиции при пълно работно време, включително членове на *Дирекция „Места за лишаване от свобода“*); в тази стойност се включват общо **3 098 надзиратели** (включително 127 лица, отговарящи за обучаването на затворници).

1. Съдии**Образование и назначаване**

След като завършат своето юридическо образование, последвано от съдебна практика под формата на подготвителен съдебен стаж, съдиите преминават през практическо обучение. Всяка година се назначават около 60—80 кандидати за съдии. Подготвителният съдебен стаж (включително съдебната практика) по принцип продължава четири години и се провежда в районни съдилища, окръжни съдилища, прокуратура, място за лишаване от свобода или център за закрила или подпомагане на жертви на престъпления или в адвокатска кантора, нотариална кантора или финансова прокуратура. Част от стажа може да бъде проведена в апелативен съд, Върховния съд, Федералното министерство на правосъдието, *Дирекция „Места за лишаване от свобода“*, пробационни центрове, асоциации на законови попечители или служби за социално подпомагане на млади хора, службата на омбудсмана за правата на гражданите или други подходящи служби, както и във финансовия сектор. Подготвителният съдебен стаж завършва с изпит за заемане на съдебна длъжност.

След като са издържали успешно изпита за съдебна длъжност, кандидатите за съдии могат да кандидатстват за свободни постоянни длъжности за съдии.

Назначаването на съдиите се извършва от президента на страната, който, по отношение на по-голяма част от длъжностите, може да делегира тази задача на федералния министър на правосъдието. За съдии могат да бъдат назначавани само австрийски граждани.

Непрофесионалистите в съставите трябва да бъдат разграничавани от професионалните съдии. За тях не се изисква юридическо образование и те работят на доброволни начала. Те могат да бъдат или непрофесионални съдии, или съдебни заседатели по наказателни дела, или членове на съдебния състав със специални експертни познания по трудовоправни дела и дела, свързани със социалното право.

Статут на съдиите

Професионалните съдии са в публичноправни трудови правоотношения с федералната държава. В допълнение към Федералната конституция, **Законът за професионалната дейност на съдиите** е основният източник на правото по отношение на образованието и професионалния статут на съдиите. (Пълното наименование на този източник на правото е Закон за професионалната дейност на съдиите и прокуратурата, като голям брой разпоредби, които засягат съдиите и прокурорите и които регламентират например дисциплинарните производства и длъжностните характеристики, са формулирани по сходен начин).

Професионалните съдии се назначават за неограничен срок и се пенсионират в края на годината, в която навършват 65-годишна възраст. В съответствие с членове 87 и 88 от Федералната конституция при тълкуването на закона и вземането на решения по съдебни дела съдиите действат като независими представители на държавата. Тази независимост се изразява в независимост на съдиите от всякакви разпореждания (материална независимост), както и в невъзможност да бъдат отстранени или прехвърляни на друга длъжност (лична независимост). Съдиите се подчиняват само на закона и вземат решения въз основа на своите лични правни убеждения. Също така те не са обвързани от предходни решения на други съдилища по сходни правни въпроси (прецеденти).

Освен когато се пенсионират след навършването на законоустановената възраст, съдиите могат да бъдат отстранени от служба или прехвърляни на друга длъжност или пенсионирани против волята им само в случаите и по реда, предвидени от закона и въз основа на официално съдебно решение (член 88 от Федералната конституция).

Специалният статут на съдиите съгласно Конституцията е приложим само при изпълнение на техните съдебни задължения (при осъществяване на всички съдебни дейности, определени по закон или по силата на системата за разпределяне на работата). Изключения представляват въпросите, свързани с управлението на правораздавателната система (мерки за поддържане на функционирането на съдебната система). В тези случаи обаче съдиите са независими само ако разглеждат тези въпроси (например разпределяне на съдебната работа и предложения за назначения на съдебни длъжности) в съдебен състав или в комисии. В останалите случаи те се подчиняват на инструкциите на своите ръководители.

Разпределянето на съдената работа осигурява спазването на правото на съдебен процес, гарантирано от конституцията.

Роля и задължения

Съдиите са натоварени с **решаването на спорове по гражданскоправни и наказателни дела**. По въпросите от административноправен и конституционноправен характер те изпълняват ролята на упражняващи **контрол върху администрацията и пазители на конституцията**.

Отговорност пред закона

Дисциплинарен съд: Съдия, който виновно нарушава своите професионални задължения, е отговорен пред дисциплинарния съд, който е учреден към апелативен съд или Върховния съд и се състои единствено от съдии (дисциплинарният съд е компетентен също така по въпросите, свързани с професионални нарушения от страна на прокурори).

Наказателен съд: Съдия, който при виновно неизпълнение на професионалните си задължения извърши и престъпление, е отговорен пред наказателния съд (например в случай на злоупотреба със служебно положение).

Граждански съд: Страна, която е понесла загуби вследствие на незаконно и виновно поведение на даден съдия (или, ако е приложимо, на прокурор) може да предяви правото си на обезщетение само срещу държавата. Държавата може да предяви регресен иск срещу съдията (или, ако е приложимо, срещу прокурора) в случай на умишлени действия или груба небрежност.

2. Прокурори

Организация

В основни линии йерархичната организация на службата на прокуратурата съответства на организацията на съдилищата.

Във всеки съд от първа инстанция с компетентност по наказателни дела (т.е. общо 17 съдилища) има служба на прокуратурата. Освен това действа и Централна служба за преследване на икономически престъпления с компетенции за цяла Австрия. Към всеки апелативен съд има служба на старшите прокурори (*Oberstaatsanwaltschaft*), а Главната прокуратура (*Generalprokurator*) е към Върховния съд. Службите на старшите прокурори и Главната прокуратура са пряко подчинени на федералния министър на правосъдието.

Образование и назначаване

Образованието на прокурорите съответства на това на професионалните съдии.

Всеки, който отговаря на изискванията за назначаване на длъжност съдия, може също така да бъде назначен като прокурор.

Свободните постоянни позиции за прокурори, както постоянните позиции за съдии, трябва да се обявят публично, за да бъдат попълнени.

Федералният президент е този, който има правото да назначава прокурорите, но както в случая със съдиите, той може да делегира правото за назначение по отношение на по-голяма част от постоянните позиции за прокурори на федералния министър на правосъдието.

Статут на прокурорите

Службите на прокуратурата са съдебни органи, които са отделени, но **не са независими** от съдилищата. Те имат йерархична структура и се подчиняват на инструкциите на службите на старшите прокурори и преди всичко на инструкциите на федералния министър на правосъдието. Съществуват **прецизни законови правила, уреждащи правото да се дават указания**. Указанията на службите на старшите прокурори или на федералния министър на правосъдието могат да се дават само в писмена форма и трябва да са придружени с мотиви. Освен това получените указания трябва да бъдат регистрирани в досието по наказателното дело. Федералният министър на правосъдието носи министерска отговорност и следователно е задължен да предоставя информация на парламента, пред който се отчита.

Служителите в отделните прокурорски служби трябва да спазват указанията, дадени от ръководителя на съответната прокуратура. Ако те обаче преценят, че дадено указание противоречи на закона, имат право да изискат писмена заповед относно това указание и могат да поискат дори да бъдат освободени от задължението да работят по въпросното наказателно дело. Следователно прокуратурите са йерархично структурирани на висшестоящи и нисшестоящи нива. Това е необходимо също така с оглед на факта, че — **за разлика от съдебните решения — техните решения не могат да бъдат оспорени посредством средства за правна защита**.

Роля и задължения

Службите на прокуратурата са специални **органи, отделени от съдилищата**. Тяхната роля е да защитават обществен интерес при наказателното правораздаване. Това на първо място включва повдигане на обвинения срещу лица и поддържане на обвинението по наказателни производства. Затова те са наричани също и **обвинителни органи**. При наказателните производства те отговарят и за предварителното производство.

Прокурорите отговарят за **повдигането и поддържането на обвинения** пред окръжните съдилища и пред районните съдилища в района на съответния окръжен съд. По принцип **районните прокурори** поддържат обвинението пред съответните районни съдилища. Районните прокурори са длъжностни лица с експертни познания, но не е задължително да имат академична степен.

Специално място заема Централната служба за преследване на икономически престъпления, чиято компетентност за цялата страна понастоящем се разпростира до злоупотреби, извършени от държавни служители, и икономически престъпления за суми, надвишаващи 5 000 000 EUR. В обхвата на нейната компетентност попадат също така финансовите престъпления за суми над 5 000 000 EUR, квалифицираните състави на престъплението измама спрямо системата на социалното осигуряване, действия на длъжници в ущърб на кредиторите и правонарушения съгласно Закона за акционерните дружества или Закона за дружествата с ограничена отговорност, извършени в големи предприятия със съответния размер (с дружествен капитал от най-малко 5 000 000 EUR или с повече от 2000 служители).

Службите на старшите прокурори стоят по-високо в йерархията спрямо службите на прокуратурата и подпомагат апелативните съдилища във Виена, Грац, Линц и Инсбрук. Освен че изпълняват функциите по **поддържане на обвинения пред апелативния съд**, те отговарят също и за **надзора над всички прокурорски служби в своя съдебен район** и са пряко подчинени на федералния министър на правосъдието.

Главната прокуратура, учредена към Върховния съд, от своя страна заема специална позиция. Тя е **пряко отговорна пред федералния министър на правосъдието** и сама по себе си няма право да дава никакви указания на прокурорските служби и службите на старшите прокурори. Тя също така не съставя обвинителни актове, а **подпомага работата на Върховния съд**. Тя е специално оправомощена да внася т.нар. „жалби за недействителност в интерес на спазването на закона“ по наказателни дела, по които страните (повече) нямат възможност за обжалване. Следователно Главната прокуратура изпълнява важна функция, като опазва единството на закона и гарантира правната сигурност в областта на наказателните дела.

Отговорности пред закона

Дисциплинарната, наказателната и гражданската отговорност на прокурорите е уредена по същия начин като тази на съдиите.

3. Съдебни секретари (*Diplomrechtspfleger*)

Организация

В Австрия съдебните секретари са основен стълб на съдебната система. Повече от 80 % от всички решения на съда от първа инстанция по гражданскоправни дела са поети понастоящем от 662 съдебни секретари (по данни към 1 ноември 2012 г., представляващи активните длъжности при пълно работно време, включително в кадровия отдел).

Образование

За да бъде допуснат за обучение за съдебен секретар, кандидатът трябва да е положил успешно зрелостните изпити и/или да е придобил свидетелство за завършено училищно или професионално образование (т.е. трябва да притежава свидетелство за завършено средно

образование). Съответните изпити могат да бъдат заменени от стаж или от успешно завършване или на обучение в техническа академия, или на обучение за приеман изпит в университет.

Преди да бъде допуснато за обучение за съдебен секретар, съответното лице трябва да е работило поне две години в съдебния секретариат и трябва да е положило успешно изпита към съдебния секретариат, предназначен за служители на съдебния секретариат, както и изпита за специализираната служба. Единствено тогава служителят на съда може да бъде допуснат за обучение за съдебен секретар от председателя на апелативния съд.

Обучението за съдебен секретар продължава три години и включва следното:

трудова стаж в едно или повече съдилища с цел подготовка за работа в съответната сфера

участие в основен курс и в професионален курс, както и

успешно полагане на изпита за секретар, който е в две части.

След успешно полагане на изпита за секретар кандидатът за съдебен секретар получава диплома, издадена от федералния министър на правосъдието.

Тази диплома се различава от удостоверение за секретар, което се издава едва след приключване на тригодишния курс на обучение и удостоверява правото на практикуване на професията на съдебен секретар. Удостоверението за секретар дава основно право на съответния съдебен служител да извършва съдебната работа, която попада в неговата сфера на дейност в рамките на съответната федерална територия. Председателят на апелативния съд трябва впоследствие да определи съда, в който съответният съдебен служител да бъде назначен като секретар и, ако е приложимо, за какъв период. В рамките на съответния съд секретарят се зачислява от председателя на съда към отдел, ръководен от съдия, или, ако е приложимо, към няколко отдела. В рамките на отдела съответният съдия отговаря за разпределянето на работата.

Статут на съдебните секретари

Съдебните секретари са специално обучени съдебни служители, на които въз основа на Федералната конституция на Австрия (раздел 87(a)) и австрийския Закон за съдебните секретари е възложено изпълнението на точно определена работа във връзка с граждански дела на първа инстанция. Единствено указанията на съдията, отговарящ за делото съгласно разпределянето на съдебната работа, са задължителни за тях. По всяко време и на всеки етап съдията има право да поеме повторно работата по делото. **Съдебните секретари могат да издават само съдебни постановления.** Съдиите могат да разрешат обжалване на тези постановления. Като средство за правна защита може да се поиска също делото да бъде предадено на съдия.

На практика съдебните секретари разполагат с възможно най-високата степен на независимост в своята работа. Указанията от страна на съдията не са обичайна практика и се издават изключително рядко.

Роля и задължения

Съдебните секретари работят в следните области:

Гражданско процесуално право, принудително изпълнение и дела за несъстоятелност („процедури по уреждане на дълга“)

Несъстезателни производства

Дела, свързани с поземлени регистри и корабни регистри

Дела, свързани с фирмени регистри.

Всяка от тези работни области изисква специално обучение и официално назначаване като съдебен секретар за съответната работна област.

Разпределяне на отговорностите между съдии и съдебни секретари

Сферата на дейност на съдебните секретари не включва всички дейности и решения, възникващи в горепосочените работни области. Съдебната работа, която попада в сферата на дейност на съдебните секретари, е изрично посочена в австрийския Закон за съдебните секретари, като обхващат на сферата на дейност се различава значително при отделните работни области.

Обхватът на компетенциите на съдебните секретари включва, *inter alia*:

образуване на дела за неизпълнение

потвърждаване на влизането в сила и изпълняемостта на решения на съдии в тяхната сфера на дейност

решения по заявления за правна помощ в рамките на процедурите, протичащи пред съдебните секретари

извършване на официални действия въз основа на искания за съдебна помощ от национален съд или национален орган.

4. Адвокати

Общи положения

Адвокатите са призвани и упълномощени да представляват страните във всички съдебни и извънсъдебни производства по въпроси от публичен или частен характер пред всички съдилища и публични органи на Република Австрия.

Лице, което желае да практикува като адвокат в Австрия, не се нуждае от официално назначение. Упражняването на адвокатската професия подлежи все пак на изискванията, посочени по-долу.

Основната правна уредба се съдържа в австрийския Правилник за адвокатската професия (*Rechtsanwaltsordnung (RAO)*) — Държавен вестник на Австрия (*RGBl.*) № 96/1896), Дисциплинарния устав на адвокатите и кандидатите за адвокати (*Disziplinarstatut für Rechtsanwälte und Rechtsanwaltsanwärter (DSt)*) — Държавен вестник на Австрия № 474/1990), Федералния закон за хонорарите на юристите (*Bundesgesetz über den Rechtsanwaltsstarif (RATG)*) — Държавен вестник на Австрия № 189/1969), и Закона за изпита за достъп до адвокатската професия (*Rechtsanwaltsprüfungsgesetz (RAPG)*) — Държавен вестник на Австрия № 556/1985).

Изисквания за професионална практика

След завършване на обучението по австрийско право всеки, който желае да упражнява адвокатската професия, трябва да докаже, че в продължение на най-малко пет години се е занимавал с професионална юридическа дейност, от които най-малко пет месеца е работил в съд или в прокурорска служба и три години в кантора на австрийски адвокат като кандидат за адвокат.

Изпитът за адвокати, чието успешно полагане е условие за практикуване на адвокатската професия, може да бъде положен след практически стаж от три години, от които най-малко пет месеца да са били прекарани в съд и най-малко две години в адвокатска кантора. За полагането на изпита съществува и изискването за участие в учебителни курсове за кандидати за адвокати, определени като задължителни от адвокатската колегия.

Лице, което отговаря на установените изисквания, може да организира вписването си в регистъра на съответната адвокатска колегия, в чиито район ще практикува.

При определени условия чуждестранен адвокат, гражданин на държава — членка на Европейския съюз, или на друга договаряща държава по конвенцията за Европейското икономическо пространство или на Швейцария, има право в Австрия:

да осъществява дейност като адвокат за определен период от време,

да кандидатства за вписване в регистъра на адвокатурата на съответната адвокатска колегия след успешно полагане на изпит за правоспособност, или

без да полага предварителен изпит за правоспособност, веднага да започне своя практика в Австрия, като използва професионалното звание, което е имал в държавата на произход, и да бъде напълно интегриран в австрийската адвокатска професия след тригодишна „реална и редовна“ професионална практика в Австрия.

При определени обстоятелства член на адвокатска колегия на държава, присъединила се към Общото споразумение за търговията с услуги (ГАТС), може временно да упражнява дадена точно определена дейност като адвокат в Република Австрия.

Отговорност пред закона

Адвокати, които нарушават своите професионални задължения или накърняват престижа на професията, са отговорни пред дисциплинарния съвет, избран от местната адвокатска колегия. Санкциите, които могат да бъдат наложени от дисциплинарния съвет, могат да се състоят дори в отписване на съответното лице от регистъра на адвокатурата. Решенията на втора инстанция се вземат от Върховния апелативен и дисциплинарен комитет (*Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission*) в четиричленен състав, състоящ се от двама съдии от Върховния съд и двама адвокати.

Освен това адвокатите, разбира се, носят също и наказателна и гражданска отговорност.

Адвокатска колегия, Национална адвокатска колегия на Австрия

Адвокатите от дадена федерална провинция и кандидатите за адвокати, вписани в съответния регистър, формират адвокатска колегия.

Адвокатските колегии представляват публичноправни юридически лица и автономни самоуправляващи се органи.

С цел координиране на задачите, делегатите на колегиите от отделните федерални провинции сформират съвместен представителен орган на федерално ниво — Национална адвокатска колегия на Австрия (<http://www.rechtsanwaelte.at/>).

5. Нотариуси

Общи положения

Нотариусите, като независима и безпристрастна институция за превантивно правораздаване, предлагат съдействие на нуждаещите се от правни услуги за целите на уреждането на техните частноправни отношения.

Основно тяхно задължение е да участват в извършването на правни действия и да предоставят помощ на гражданите по правни въпроси.

Нотариусите изготвят нотариални актове, съхраняват вещи на трети страни, изготвят частноправни актове и представляват страните, главно в несъстезателни области. Нотариусите изпълняват освен това функцията на представители на съда при несъстезателни производства. По-специално те са търсени за консултации в качеството им на „съдебни комисари“ (*Gerichtskommissäre*) при производства относно наследство и завещания.

Нотариусите трябва да гарантират правната сигурност относно имуществото на починали лица, както и че това имущество ще бъде прехвърлено на правоимащите лица. Тази дейност изисква специални познания относно закона за наследството и относно несъстезателните производства, което означава също, че хората винаги се обръщат към нотариусите за консултация при формулирането на техните завещания и най-вече за съвети и представителство по наследствени въпроси.

Нотариусите изпълняват публична функция, но не са държавни служители. Те поемат търговския риск да открият кантора, в която да практикуват, но не осъществяват стопанска дейност. Те могат да се сравнят с лицата, практикуващи свободни професии, но когато изпълняват функции на съдебни комисари, те са съдебни служители. Дейността им като нотариуси е основно занимание и не може да се съчетава с адвокатска дейност. Промените в броя на нотариалните длъжности и местонахождението на нотариалните кантори се извършват по силата на наредба на федералния министър на правосъдието. Понастоящем в Австрия съществуват 490 нотариални кантори.

Основната правна уредба за тази дейност се съдържа в Кодекса за нотариалната дейност (*Notariatsordnung (NO)*, Държавен вестник на Австрия № 75/1871), Закона за нотариалните актове (*Notariatsaktsgesetz*, Държавен вестник на Австрия № 76/1871), Закона за хонорарите на нотариусите (*Notariatstarifgesetz (NTG)*, Държавен вестник на Австрия № 576/1973), Закона за изпита за нотариуси (*Notariatsprüfungsgesetz*, Държавен вестник на Австрия № 522/1987), Закона за съдебните комисари (*Gerichtskommissärsgesetz*, Държавен вестник на Австрия № 343/1970) и Закона за хонорарите на нотариусите, извършващи дейност като съдебни комисари (*Gerichtskommissionstarifgesetz (GKTG)*, Държавен вестник на Австрия № 108/1971).

Образование

Всеки, който е завършил обучението си по право (обучение по австрийско право) и проявява интерес към професията нотариус, трябва да потърси нотариус, който да го приеме като служител и да впише името му в регистъра на кандидатите за нотариуси.

Вписването в регистъра на кандидатите за нотариуси, поддържан от съответната нотариална камара, е допустимо само ако съответното лице има петмесечен стаж като практикуващ юрист в съда или в прокурорска служба и към момента на първото му вписване в регистъра на кандидатите за нотариуси все още не е навършило 35-годишна възраст.

За да бъде допуснат до изпита за нотариуси, кандидатът трябва да участва в обучителните курсове, определени като задължителни от нотариалната камара.

Изпитът за нотариус трябва да бъде положен в две части:

кандидатът за нотариус може да се яви на първата част от изпита 18 месеца след подаването на кандидатурата му, но трябва да го вземе не по-късно от края на петата година от кандидатстването; в противен случай името на кандидата ще бъде заличено от регистъра;

на втората част от изпита кандидатът може да се яви след допълнителен стаж от най-малко една година като кандидат за нотариус. Втората част от изпита за нотариус трябва да бъде взета не по-късно от края на десетата година от подаването на кандидатурата; в противен случай името на кандидата се заличава от регистъра.

Назначаване

Длъжностите за нотариуси, които са оваканти или са новооткрити, трябва да се обявят публично преди да бъдат попълнени. Законът (раздел 6 от австрийския Кодекс за нотариалната дейност) изисква, *inter alia*, кандидатите за длъжността нотариус да са:

граждани на държава — членка на ЕС, или на държава от ЕИП или на Швейцария,

успешно да са завършили обучението си по австрийско право,

да са положили успешно изпита за нотариуси, както и

да са в състояние да докажат, че имат седемгодишен стаж в упражняване на юридическа професия, включително най-малко тригодишен стаж като кандидати за нотариуси след полагането на изпита за нотариус.

Тези основни изисквания не дават обаче правото за назначаване като нотариус. В процедурата по назначаване кандидатите се оценяват и класират от нотариалната камара, която има съответната местна компетентност, и впоследствие от отделите за подбор на персонал към съответните окръжен и апелативен съд, като продължителността на професионалната практика е от решаващо значение. Нотариалната камара и двата отдела за подбор на персонала представят на федералния министър на правосъдието по едно предложение, съдържащо имената на трима души. Въпреки че министърът не е обвързан с предложенията, той практически назначава само един от класираните кандидати.

Нотариусите могат да практикуват до 31 януари на календарната година, която следва годината на навършване на седемдесетгодишна възраст. Недопустимо е прехвърлянето на нотариус на друга нотариална длъжност.

Надзор над дейността на нотариусите; отговорност пред закона

Поради задълженията им, свързани с изготвянето на официални документи и като съдебни комисари, нотариусите са обект на особен надзор. Осъществяването на надзора над дейността на нотариусите е отговорност на федералния министър на правосъдието, на администрацията на съдебната власт и, пряко — на нотариалната камара.

Нотариусите имат собствено дисциплинарно законодателство. Дисциплинарните нарушения се наказват на първа инстанция от апелативния съд, в качеството му на дисциплинарен съд за нотариуси, и на втора инстанция от Върховния съд, в качеството му на дисциплинарен съд за нотариусите, като в съставите, които разглеждат делата, трябва при всички случаи да участват и нотариуси. Списъкът със санкции, които могат да бъдат наложени от дисциплинарния съд, включва дори отнемане на правото на упражняване на професията. Санкциите за по-обикновени закононарушения се налагат от нотариалната камара.

Освен дисциплинарна отговорност нотариусите разбира се носят също и наказателна и гражданска отговорност.

В случаите, когато нотариусите действат като съдебни комисари, те се считат за държавни служители за целите на наказателното право и следователно носят отговорност за „престъпления по служба“, включващи по-конкретно злоупотреба със служебно положение. Тяхната отговорност съгласно гражданското право се регулира по различен начин. Ако действат в качеството си на съдебни комисари, те са субект на същите разпоредби относно отговорността като съдиите и прокурорите. По тази причина страните не могат да завеждат директно иски срещу тях, а трябва да предявят исковите си за обезщетение срещу държавата. Държавата може да заведе регресен иск в случай на умишлени деяния или груба небрежност. Освен при дейността си като съдебни комисари, те отговарят пряко пред страните съгласно гражданското право.

Нотариални колегии, Национална нотариална камара на Австрия

Нотариусите, практикуващи във федерална провинция или вписани като кандидати за нотариуси в регистъра на кандидатите за нотариуси в тази федерална провинция, формират нотариална колегия. Федералните провинции Виена, Долна Австрия и Бургенланд имат обща колегия, както и федералните провинции Тирол и Вораарлберг.

Колегията отговаря за запазването на честта и достойнството на професията и за представляване на нейните интереси.

Всяка нотариална колегия избира нотариална камара измежду своите членове. Членовете на нотариалната камара включват нотариус, изпълняващ функциите на председател, както и шест други нотариуси (дванадесет във Виена) и трима кандидати за нотариуси (шест във Виена).

Националната нотариална камара на Австрия (<http://www.notar.at/>) се състои от нотариалните камари на федералните провинции. Националната нотариална камара на Австрия има за цел да представлява нотариусите и да защитава техните права и интереси по въпроси, засягащи австрийските нотариуси като цяло, или по въпроси, чиито обхват надхвърля рамките на компетенциите на отделните нотариални камари.

Връзки по темата

Юридически професии - Австрия

Последна актуализация: 25/06/2013

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Държавите от ЕС, отговарящи за съдържанието на националните страници, са в процес на актуализация на част от съдържанието на този уебсайт предвид оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз. Ако на уебсайта има съдържание, което все още не отразява оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза, това не е умишлено и ще бъде коригирано в бъдеще.